

[Justitsministeren.]

bedre Oplysning om Lovenes Ikrafttræden, end Tilfældet er under normale Forhold. Under normale Forhold er det saadan, at hvis Bladene finder Grund dertil, findes der en kort Bemærkning i dem om, at den og den Lov er vedtaget, og i øvrigt henvises Befolkningen, uden at det siges udtrykkeligt hver Gang, til at studere Loven i Lovtidende, hvor Lovtidende nu findes. Jeg tror nok, man kan være enig om, at det er et meget lille Faatal af Befolkningen, der overhovedet nogen Sinde faar Lejlighed til eller giver sig til at studere Loven i Lovtidende. Hvis derimod denne Nødforanstaltning træder i Kraft, vil Lovens Titel blive læst op i Radioen; der gives et kort Resumé, og det bliver meddelt, hvor Loven henligger til Gennemsyn. Det er altsaa i Virkeligheden en langt bedre Oplysningstjeneste over for Befolkningen end sædvanlig. Men jeg gentager, at det kun er en Nødforanstaltning, og jeg haaber stadig væk, det skal være muligt at lade Lovtidende fremkomme i et saadant Omfang, at der kun i meget ringe Grad bliver Brug for denne Foranstaltning.

Stumph: I mit Indlæg gjorde jeg nogle Bemærkninger om det sene Tidspunkt, Lovforslaget kom herover paa. Dette foranledigede Hr. Rytter....

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rytter.

Stumph: Det ærede Medlem Hr. Rytter — endnu er vi jo begge to ærede Medlemmer af dette Ting — til at fremsætte nogle Bemærkninger om, at det ærede Medlem fandt det saare rigtigt, at Ministeren kom med sit Forslag nu. Det kommer jo an paa, hvordan man ser paa den Sag. Jeg tror, man vil indrømme mig, at nu Kl. 18 i Eftermiddag vil det være haabløst at forsøge paa gennem en Udvalgsbehandling eller paa anden Maade at faa indført Ændringer i dette Lovforslag. Som hele Situationen ligger nu, hvor man skal ud til Valg, er det haabløst. Derfor rettede jeg disse Bemærkninger til Ministeren om det sene Tidspunkt, hvorpaa Lovforslaget var fremkommet.

Det ærede Medlem Hr. Rytter sagde, at han ikke kunde se, Regeringen havde noget Ansvar for den Situation, vi er inde i, og som efter Regeringens Mening nødvendigvis dette Lovforslag, men at Ansvaret maatte ligge hos dem, der har erklæret Strejken. Nu skal jeg ikke komme ind paa Problemet om, hvem der har Ansvaret for,

at der er blevet Strejke, hvor interessant det i øvrigt kunde være; men man kan ikke lægge Ansvaret paa de Folk, der har erklæret Strejken, naar de har tilbudt at stille den nødvendige Arbejdskraft til Raadighed, for at man kan faa disse Tryksager ud. Naar disse Tryksager ikke kan fremstilles, er det altsaa ikke Arbejdernes Skyld, men Arbejdsgivernes, det er der, Ansvaret ligger, og ikke hos Arbejderne. Jeg har bebrejdet Ministeren, at han ikke har villet optage nye Forhandlinger med Parterne om Trykning af disse officielle Tidender, og denne Bebrejdelse vil jeg gentage. Selv om man har faaet Afslag een Gang, kan Situationen godt være saadan, at man ved en fornyet Forhandling kunde naa til et Resultat, og jeg kan derfor ikke føle mig tilfredsstillet ved den højtærede Ministers Bemærkning om, hvorfor han ikke har gjort det. Jeg vil gerne rette det direkte Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister: Vil Ministeren ikke forsøge en ny Forhandling med Parterne, saa at der eventuelt kan opnaas et Resultat med Hensyn til Trykning af Statsaviserne, saa det eventuelt kunde undgaas, at dette Lovforslag, som nu skal ophøjes til Lov, kommer i Brug. Jeg vil gerne rette dette direkte og bestemte Spørgsmaal til den højtærede Minister.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg ønsker som sagt ikke at tage Parti i den Strid, der staar mellem Bogtrykkere og Typografer, men jeg vil dog gerne have Lov til at sige saa meget, at jeg synes, der kan fremføres adskilligt fra Bogtrykkernes Side til Forsvar for deres Stilling. De siger, at naar Typograferne har erklæret Strejken og har villet denne Strejke, kan det ikke tilkomme Typograferne at bestemme, at Strejken her og der paa enkelte Omraader, hvor det nu passer Typograferne, ikke skal være gældende. Det er Typograferne, der har erklæret Krigen, og saa maa de andre ogsaa have Medindflydelse paa, i hvilket Omfang Krigen skal begrænses. De kan ikke overlade til Typograferne at begrænse den, som det maatte passe dem.

Paa det ærede Medlem Hr. Stumphs Spørgsmaal skal jeg svare, som jeg har svaret i Folketinget, at naar vi har faaet dette Svar, for saa vidt angaar Statstidende, anser jeg det for overflødigt at spørge igen; jeg kan ikke se, det tjener noget Formaal. Det eneste, det kan tjene til, er at lægge et Tryk paa den ene Part i denne Konflikt, og med Hensyn til det har jeg svaret een Gang, at vi fra Regeringens Side ønsker at være upartiske; vi ønsker ikke at presse